

'Ik krijg hier weer energie van'

Bas van der Lee overwon alvleesklierkanker en startte eigen bedrijf

ANNEMIEK BRANDRIET
ANNEMIEK@ALPHEN.CC

Bas van der Lee is pas een eigen bedrijf gestart. Dat is in deze tijden misschien niet bijzonder. In het geval van Bas (49) is dat wel zo. De Alphenaar was namelijk ernstig ziek.

„Ik wist al jaren dat ik een erfelijke ziekte heb”, vertelt Bas. „Sinds 1992 ben ik daarvoor onder controle.” De Alphenaar heeft het MEN-1 syndroom. Daarbij ontstaan gezwellen in klieren, organen en weefsels die hormonen produceren. „Ik ben één keer preventief geopereerd”, gaat Bas verder. „Maar verder ging ik altijd gewoon voor controles, belde ik later voor de uitslag en kreeg ik te horen dat ik een half jaar later terug mocht komen.”

Tot 2005. Na een controle kreeg Bas een telefoontje dat hij zich de volgende dag in het ziekenhuis moet melden. „Dan weet je dat het niet goed is.” Bas blijkt alvleesklierkanker te hebben. Hij wordt binnen twee maanden geopereerd. In de tussentijd probeert hij van alles te regelen rondom zijn eigen klusbedrijf. Helaas lukt dat niet allemaal en gaat het bedrijf failliet. Bas komt met zijn gezin in de schuldsanering. „Achteraf is dat moeilijk te verteren. Op dat moment was ik blij dat ik nog leefde en had ik zoiets van 'wat kan mij die zaak nog schelen'.”

Maar failliet gaan is niet leuk, zegt Bas nu. Jarenlang achtervolgde het faillissement hem en zijn gezin. Bas is vader van vier kinderen. Zijn vrouw was net zwanger toen Bas te horen kreeg dat hij ernstig ziek was. „Dat was moeilijk voor haar. Ze hield er echt serieus rekening mee dat ze de kinderen alleen moest opvoeden. Dat is natuurlijk geen aantrekkelijk vooruitzicht. Ik besefte eigenlijk pas achteraf hoe levensbedreigend de operatie was. Het aantal mensen dat deze ziekte overleeft is niet hoog. Dat ik er zo gunstig uit ben gekomen, is een unieke gebeurtenis.”

Medicijnen

Bas gebruikt nu volop medicatie. Hij moet bijvoorbeeld na het eten spijsverteringstabletten slikken. „Er zijn dagen dat ik van alles kan, maar het komt ook voor dat ik lusteloos ben en niet

Bas is gek op sleutelen.

Foto Hedske Vochteloo

van de bank kan komen. Mijn gezondheid is stabiel, mijn conditie is slecht.”

Na een aantal re-integratiebaantjes besluit Bas een eigen bedrijf

te starten. „Het gevoel dat je eigen baas wilt zijn, verloochent zich niet. Daarbij, ik heb van alles geprobeerd, van chauffeur tot technisch tekenaar. Ik wil ook

graag weer een wezenlijke bijdrage leveren aan het gezinsinkomen.” Bas gaat terug naar zijn roots: fietsen. Als dertienjarige begon hij bij een fietsenmaker.

Een zaterdagbaantje om wat extra zakgeld te verdienen. Sleutelen vindt hij wel leuk. Nadat hij zijn havo heeft afge maakt kan hij fulltime aan de slag als monteur/verkoper. Hij haalt alle benodigde papieren en neemt op zijn 21ste een zaak over in Velp. „Ik zocht iemand die mij wilde begeleiden. De eigenaar van deze fietsenzaak had nog een andere winkel in hetzelfde pand. Hij heeft mij in het zadel geholpen.”

Uiteindelijk verkoopt Bas de zaak, keert hij terug naar Alphen en trouwt. Daarna begint hij een klusbedrijf. „Dat heb ik bijna tien jaar gedaan. Met mijn handen ben ik handiger dan met cijfertjes. Failliet gaan, dat gun ik niemand. Als ik alles van te voren had geweten, dan had ik een andere route gekozen.”

Confietsie

Nu sleutelt Bas aan fietsen in zijn eigen schuur. Begin dit jaar heeft hij zijn bedrijf Confietsie ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Hij haalt fietsen bij mensen thuis op en repareert ze. „Kort gezegd houd ik me bezig met het in orde maken en houden van dagelijkse fietsen. Ik wil het graag met mensen van te voren eens worden over de prijs. Ik doe alles vanuit huis, ik wil niet de verplichting aangaan om een pand te huren.”

Vanwege zijn gezondheid wil hij voor de reparaties voldoende tijd kunnen nemen. „Maar als er iemand langskomt met een acuut probleem, wil ik ze natuurlijk ook graag helpen. Maar dan moet het wel kunnen. Ik hoop dat het een succes wordt. Dat we onszelf weer kunnen bedruipen.”

Want het waren moeilijke jaren. „Er zijn mensen die het veel slechter hebben, ook in Alphen. Dan hou je je mond wel. Wij hebben elke dag te eten gehad. Soms via de voedselbank. Natuurlijk geeft dat een hoop spanning, maar klagen helpt niet.” Bas en zijn vrouw vonden veel steun in hun geloof. „Dat gaf ons veel vertrouwen. Kennissen, familie en mensen uit de kerk hebben ons gesteund. Je geloof wordt door zoiets sterker. Dat is het belangrijkste in ons leven, ik zou het niet willen missen.”

Hij stapt na het interview op zijn fiets. „Dat ik weer een doel heb, geeft energie. Natuurlijk, na een dag klussen ben ik echt hartstikke moe. Maar mentaal krijg ik hier energie van.”

www.confietsie.nl

